

صلح سرد هند و پاکستان

هشت سال از زمان توافق هند و پاکستان برای آتش‌بس در درگیری‌هایشان بر سر منطقه کشمیر می‌گذرد، در این مدت ساکنان منطقه توانسته‌اند به لطف صلح سردی که در یکی از نظامی‌ترین مرزهای جهان حاکم شده، خانه‌هایشان را بازسازی و زمین‌های کشاورزی‌شان را احیا کنند.

جام جم آنلاین: هشت سال از زمان توافق هند و پاکستان برای آتش‌بس در درگیری‌هایشان بر سر منطقه کشمیر می‌گذرد، در این مدت ساکنان منطقه توانسته‌اند به لطف صلح سردی که در یکی از نظامی‌ترین مرزهای جهان حاکم شده، خانه‌هایشان را بازسازی و زمین‌های کشاورزی‌شان را احیا کنند.

به گزارش ایسنا، خبرگزاری رویترز در گزارشی درباره اوضاع حاکم بر منطقه کشمیر در مرز میان هند و پاکستان می‌نویسد:

&171#سربازانی که از مرز پرمناقشه هند و پاکستان نگهبانی می‌کنند، اعتقاد دارند که صلح شکننده‌ای در این مرز برقرار است که می‌تواند هر زمان شکسته شود.

اکنون در حالی که هند و پاکستان فرآیند صلحی آزمایشی را آغاز کرده‌اند و تلاش دارند تا درباره چگونگی بازکردن مرزهای خود برای تجارت و سفر تصمیم‌گیری کنند، اوضاع حاکم بر مناطقی مثل "صورتگره" سرعت تنش زدایی در روابط میان دو کشور را تعیین می‌کند.

در ماه ژوئن هنگامی که نیروی امنیت مرزی هند یک سرباز خود را از دست داد و تک‌تیراندازان پاکستان را به انجام این کار متهم کرد، تنش در منطقه بالا گرفت.

تکاوران پاکستانی که در فاصله نزدیک به محل حادثه قرار داشتند، هرگونه دست داشتن در آن را رد کردند و اختلاف داخلی را عامل کشته شدن این سرباز دانستند.

هندي‌ها به تلافي با شليک سلاح‌هاي سبک اقدام به پاسخگويي کردند، اما تبادل آتش تنها نزديک به یک ساعت به طول انجاميد. این در تضاد با تبادل آتش توپخانه‌ای دو کشور در طول خط کنترل در کشمیر پیش از آتش‌بس بین آنها در نوامبر 2003 است که در مقاطعی هر روز انجام می‌شد.

از آن پس صلح سردی در مرز زیگزاگ شکل دو کشور که از "صورتگره" در دشت‌های خشک منطقه "جامو" شروع و به ارتفاعات کوهستانی کشمیر می‌رسد، برقرار شد.

دروازه‌های دو کشور در گذرگاه مرزی که یکی متعلق به هند به رنگ آبی تیره و دیگری متعلق به پاکستان به رنگ سبز پررنگ است، کاملاً بسته هستند و پرچم‌های دو کشور بر فراز آنها در اهتزاز است.

این دروازه‌ها تنها زمانی مورد استفاده قرار می‌گیرند که فرماندهان مرزی برای ملاقات با یکدیگر از آن عبور کنند و یا اعضای گروه ناظر نظامی سازمان ملل که پس از نخستین جنگ بر سر کشمیر در سال‌های 1947 و 1948 در منطقه استقرار پیدا کردند، بخواهند به دو کشور سفر کنند.

پست فرماندهی به چند پناهگاهی که در زمین‌های مرتفع نزدیک به خط صفر مرزی حفر شده‌اند، آتش پشتیبانی ارائه می‌دهد تا با حملات شبه نظامیان که در کشمیر علیه حاکمیت هند مبارزه می‌کنند، مقابله کند.

کمی عقب‌تر حصار خاردار دولایه‌ای به ارتفاع 8 تا 12 فوت خط دفاعی دومی را ایجاد کرده است. این حصار با برق تقویت شده و به شبکه‌ای از سنسورها، دستگاه‌های تصویربرداری حرارتی و هشداردهنده‌ها متصل است.

هند می‌گوید که این حصار برای نخستین بار از زمان آغاز شورش‌ها در سال 1989، نفوذ شبه نظامیان به کشمیر را به صفر رسانده است.

آتش‌بس شکننده به بازگشایی مرز تا حدی کمک کرده اما میزان آن ناچیز بوده است.

در سال 2008 دولت‌های دو کشور به درخواست‌های ساکنانی که حس می‌کردند اسیر تصمیمات ارتش‌های بزرگ دو کشور هستند،

پاسخ دادند و بر سر تجارت و سفر میان دو بخش از کشمیر که تحت کنترل هر يك از دو کشور است، توافق کردند.

البته تجارت تنها محدود به 21 قلم جنس شده است و از طریق نظام معامله پایاپای انجام می‌شود چون دولت‌های دو کشور نمی‌توانند توافق کنند که واحد پول کشور مقابل یا واحد پول سومی در کشمیر به کار گرفته شود.

هر دو کشور عقیده دارند که سر خم کردن در برابر هر يك از تدابیر طرف مقابل منجر به ازدست کشیدن از ادعاهای خود درباره کل منطقه کشمیر خواهد شد.

بازرگانان باید با به کارگیری فرمول‌های خود ارزش رویه پاکستان در برابر رویه هند را محاسبه کنند و به تبادل کالاها بپردازند.

بسیاری اعتقاد دارند که بازگشایی آزمایشی مرز، تنها راهی است که می‌تواند به 60 سال بن‌بست سیاسی دو کشور بر سر کشمیر خاتمه دهد.

تسهیلات بیشتر برای سفر و تجارت از طریق مرزهای کشمیر اساس پیش‌نویس نقشه راهی بود که در سال 2007 به طور محرمانه توسط فرستادگان هند و پاکستان مورد توافق قرار گرفت، اما این نقشه راه به علت آنکه دولت‌های دو کشور با مشکلات داخلی دست به گریبان بودند، به شکست انجامید.

ماه گذشته میلادی، وزرای امور خارجه دو کشور بر افزایش تعداد روزهای تجارت در دو نقطه از مرز کشمیر از دو روز در هفته به چهار روز و تسهیلات بیشتر برای سفر از طریق این مرز موافقت کردند.

يك کارشناس توسعه کشمیری می‌گوید: آنها کارهای خیلی بیشتری می‌توانند برای کشمیر انجام دهند، اما اعتماد کمی وجود دارد. آنها دو قدم به جلو برمی‌دارند و بعد به آرامی يك قدم به عقب می‌روند. »